

РЕШЕНИЕ

№ 32636

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 15.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **3686** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, вр. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на М. П. Ц., М. Е. Л. и В. М. Л., всички от [населено място], с искане за прогласяване нищожността на Позволително за сеч № 0397692/31.10.2017 година на Лесовъд Й. В. П., регистриран в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика.

Производството е след отмяна на Решение № 18175/27.09.2024 година, постановено по адм.д. № 5273/2022 година по описа на Административен съд София-град, с Решение № 3549/03.04.2025 година, постановено по к.адм.д. № 12074/2024 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

Жалбоподателите твърдят, че са собственици на имот с кадастрален № 354002. Твърдят, че Позволително за сеч № 0397692/31.10.2017 година, издадено от Лесовъд Й. В. П., регистриран в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика е нищожно. Твърдят, че издателят на акта не е сезиран от всички собственици на имота, както и че представеното нотариално заверено пълномощно, с което М. Е. Л. е упълномощила Л. Р. да иска издаване на позволително за сеч, е неистински документ.

В съдебно заседание жалбоподателите, чрез процесуален представител, поддържат жалбата. Претендират направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, лично и чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспореното позволително за сеч не е нищожен административен акт, тъй като издателят му не е административен орган, както и че към момента на издаването му са спазени изискванията за издаването му. Твърди, че позволителното за сеч е одобрено от Регионална дирекция на горите –

Б.. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата Претендира направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноси.

Съдът, след преценка на събраните в хода на съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С Позволително за сеч № 0397692/30.10.2017 година Й. В. П. – регистриран лесовъд в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика е разрешил на М. Е. Л. да извърши добив на 87 плътни кубически метра лежаща маса дървета, подробно описани в позволителното в отдел 257 на имот с кадастрален № 354002.

Видно от представените Решение № 254А/18.01.1995 година на Поземлена комисия – В., Протокол № 352/14.06.1999 година на Поземлена комисия – В., Нотариален акт № 42, т. X, рег. № 10744, н.д. № 1322/2007 година, Договор за продажба на наследствени права от 29.11.2007 година, Нотариален акт № 93, т. XIII, рег. № 9690, н.д. № 875/2009 година, Решение № 337/01.08.2014 година, постановено по гр. д. № 424/2014 година по описа на Окръжен съд – Враца, Договор за доброволна делба № 176, т. I, рег. № 2068/12.06.2020 година и Нотариален акт № 179, т. I, рег. № 2089, н.д. № 105/15.06.2020 година жалбоподателят М. П. Ц. се легитимира като собственик на имот с идентификатор 12259.354.2, по Кадастралната карта и регистър, одобрени със Заповед РД-18-43/16.09.2005 година на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия и кадастър, по предходен план № 354002.

Жалбоподателите М. Е. Л. и В. М. Л. не се легитимират като собственици на имота. Съсобствеността между жалбоподателите е прекратена с Договор за доброволна делба № 176, т. I, рег. № 2068/12.06.2020 година, поради което за тях не е налице правен интерес да искат прогласяване нищожността на Позволително за сеч № 0397692/30.10.2017 година, издадено от Й. В. П. – регистриран лесовъд в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика.

С оглед на горното за жалбоподателите М. Е. Л. и В. М. Л. и двамата от [населено място] не е налице правен интерес от искането, поради което производството по тяхната жалба следва да се прекрати като недопустимо.

В АПК не са посочени пороците, обосноваващи нищожност на акта. Теорията и съдебната практика приемат, че са нищожни тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци не могат да произведат своя ефект. Преценката е винаги конкретна, с оглед тежестта на порока, от който е засегнат акта. Посочените в чл. 146 от АПК основания за незаконосъобразност на акта, когато са особено съществени, обосновават нищожност на административните актове.

Липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност, само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление.

Като правило нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил, на посоченото основание, само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден, въз основа на нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това, единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма, предпоставки за издаване на акта би довела до нищожност на посоченото основание.

Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност, като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

В конкретния случай оспорената заповед е издадена от компетентен орган, арг. чл. чл. 108, ал. 1, т. 4 от Закона за горите в приложимата редакция (Държавен вестник, бр. 60 от 2015 година, в сила от 07.08.2015 година). Съгласно посочената разпоредба сечите се провеждат въз основа на писмено позволение по образец, издадено от лице с висше лесовъдско образование, регистрирано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика - за горските територии извън посочените в т. 1 и 2, с което собственикът има сключен договор за конкретния имот.

Към момента на подаване на заявлението за издаване на позволение за сеч имотът е съсобствен между жалбоподателя и М. Е. Л..

Между страните не се спори, че позволеното за сеч е издадено въз основа на заявление от Л. Б. Р. от [населено място]. Същата се е легитимира като пълномощник на М. Е. Л. от [населено място] с нотариално заверено пълномощно (л.100 от дело № 5173/2022 година).

Видно от представеното писмо с изх. № 37/01.11.2022 година Нотариус С. Д. не е извършила нотариално удостоверяване на подписа на М. Е. Л. на пълномощно.

Съдът намира, че действието по сезиране на орган с искане за издаване на позволение за сеч е действие по обикновено управление на имота, поради което не е необходимо заявлението да изхожда от всички съсобственици В случаите на съсобственост, когато позволение за сеч е издадено по искане на един от съсобствениците, отношенията между него и останалите съсобственици се уреждат по реда на Закона за собствеността, арг. чл. 54, ал. 2 от Наредба № 8/05.08.2011 година за сечите в горите.

В конкретния случай заявлението изхожда от един от съсобствениците, чрез пълномощник. Органът не е длъжен да извършва проверка на редовността на упълномощаването.

Съдът намира, че в съдебното производство по предявената жалба не може да извърши инцидентен контрол за установяване валидността на нотариално удостоверяване.

Отделно от това дори да се приеме, че подписът на М. Е. Л. не е нотариално удостоверен, т.е. че актът е издаден въз основа липсващо сезиране, то издаденият административен не е нищожен. Същият е издаден при допуснато съществено процесуално нарушение, което не може да бъде установявано в производство по прогласяване нищожността на акта.

За пълнота на изложението съдът намира, че Позволеното за сеч представлява административен акт, тъй като дава права за добиване на дървесина. Дейността по предоставяне на позволение за сеч е предоставена на лица, вписани в регистър, поради което същите имат качеството на административни органи.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъдят направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски в размер на 1 070 лева.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 3686/2025 година по жалбата на М. Е. Л. и В. М. Л. и двамата от [населено място] с искане за прогласяване на нищожността на Позволение за сеч № 0397692/31.10.2017 година на Лесовъд Й. В. П., регистриран в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. Ц., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к. „М. I“, [жилищен адрес] с

искане за прогласяване на нищожността на Позволително за сеч № 0397692/31.10.2017 година на Лесовъд Й. В. П., регистриран в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика. ОСЪЖДА М. П. Ц., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к. „М. I“, [жилищен адрес] М. Е. Л., ЕГН [ЕГН] и В. М. Л. и двамата от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ДА ЗАПЛАТЯТ НА Лесовъд Й. В. П., регистриран в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика сумата от 1 070 (хиляда и седемдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноси. РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: